

ת"פ 30541/11/10 - מדינת ישראל נגד ג'האד זג'ל

בית משפט השלום בירושלים

09 פברואר 2014

ת"פ 30541-11-10 מדינת ישראל נ' זג'ל

בפני כב' השופט יצחק שמעוני, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל באמצעות ענף תביעות מחוז ירושלים

נגד

ג'האד זג'ל

ע"י ב"כ עוה"ד עבד דראושה

גזר דין

1. הנאשם, תושב ירושלים יליד שנת 1984, הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של הסעה שלא כדין של תושב זר לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1972.

על פי כתב האישום, ביום 13.9.10 בשעה 19:20 או בסמוך לכך, בכביש 1 לכיוון מערב בקמ' 42, הסיע הנאשם ברכבו מסוג פורד, 11 נוסעים שהם תושבים זרים שאין בידיהם אישורי כניסה ושהיה בישראל על פי דין.

במסגרת הסדר הטיעון, צירף הנאשם שני תיקים: האחד- ת.פ. 43751/11-12 של בית משפט השלום ברמלה, שם הואשם בעבירה נוספת של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין בישראל.

על פי כתב אישום זה, בתאריך 11.6.11 בשעה 19:00 או בסמוך לכך, בכביש בינעירוני ברחוב שדרות החשמונאים בכניסה למודיעין, הסיע הנאשם ברכבו מסוג פולקסוואגן 3 שוהים בלתי חוקיים שהינם תושבי האזור ואין בידם היתר כניסה ושהיה בישראל.

השני- תיק פ.א. 406077/11 בו הואשם בעבירה נוספת של הסעת 4 שוהים בלתי חוקיים בתוך ירושלים.

2. במסגרת הסדר הטיעון, הודה הנאשם במיוחס לו בכתבי האישום הנ"ל והורשע בעבירות המיוחסות לו. לא הושגה הסכמה בין הצדדים ביחס לעונש ונתבקש תסקיר שירות המבחן, מבלי שהדבר יחייב את הצדדים.

3. בתסקיר שירות המבחן מיום 23.1.14 נכתב, כי הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים בני 3-5 שנים. גר עם משפחתו, הוריו ואחיו בירושלים ועובד באופן מזדמן בתחום הניקיון והשיפוצים. הנאשם מסר כי נוכח המצב הכלכלי הקשה בביתו ומחסור בצרכים בסיסיים לילדיו, עסק בהסעת עובדים לא חוקיים. קצין המבחן התרשם, כי הנאשם

מתקשה ללמוד מטעויותיו כפי שתוארו בכתב האישום, בכך שחוזר שוב על עבירות אותן ביצע, אך יחד עם זאת לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה. לפיכך, המליץ קצין המבחן לבסוף, בהתחשב בנסיבותיו האישיות, והיעדר דפוסי חשיבה והתנהגות עבריינית, שלא להטיל על הנאשם ענישה של מאסר בין כותלי הכלא, אלא בעבודות שירות.

4. בטיעוניה לעונש, טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם הסיע את האנשים המהווים סיכון בטחוני למדינה, בלא לדעת מי הם ומה מטרת נסיעתם, הכל לשם בצע כסף. הנאשם נתפס בביצוע עבירות אלה פעם אחר פעם, נחקר ושחרר אך הדבר לא הרתיעו מלשוב ולבצע את אותן עבירות גם כאשר תלוי ועומד נגדו הליך פלילי באותן עבירות ממש.

לטענת המאשימה, אמנם הנאשם נעדר עבר פלילי, אך אין מדובר באדם נורמטיבי ויש למצות עמו את הדין, ולהטיל עליו עונש ברף הבינוני של המתחם וכן מאסר על תנאי מרתיע.

לשיטתה, מתחם הענישה בעבירה של הסעת עד שלושה נוסעים הוא בין חודש אחד לשישה חודשי מאסר בפועל, הסעת למעלה משלושה נוסעים - 3 עד 18 חודשי מאסר הפועל לכל עבירה.

5. הסנגור טען מנגד, כי הנאשם צירף לתיק זה תיקים נוספים מהטעם שקיבל אחריות על מעשיו ורצה לחסוך משאבים, ושיתף פעולה באופן יוצא מן הכלל. לדבריו, הנאשם הוא אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי מכל סוג שהוא. מעולם לא ריצה מאסר ולטובתו תסקיר מאוד חיובי, בו צוין גם כי אינו בעל ערכים או דפוסי התנהגות בעייתיים מגובשים וכי לקח אחריות מלאה ומביע חרטה על מעשיו. מזה שלוש שנים לא ביצע שום עבירה פלילית והוא עובד מאז בעבודה סדירה בשיפוצים וניקיון.

הסנגור הגיש פסיקה בה נעה הענישה בעבירות דומות בין מאסר בעבודות שירות עד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

לדבריו, נוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, וקבלת האחריות על מעשיו, יש לגזור עליו עונש מאסר למשך חצי שנה, שתרוצה בעבודות שירות בנוסף למאסר על תנאי וקנס.

6. שאלת רמת הענישה הראויה בעבירות של הסעה או העסקה של תושבים בלתי חוקיים, נדונה בפרשת ח'טיב, שם קבע בית המשפט העליון:

"דברו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי - המשפט לאחוז היום באמות - מידה עונשיות מחמירות יותר מאלה שבהן החזיקו, לפעמים, בעבר. דברים אמורים במעשי עבירה העלולים להוליד מעשי זוועה נוראים, ועל התגובה העונשית להיות חמורה וקשה. אם אין עומדות לעברייני נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו- ואפילו הוא אדם מן היישוב שעשה מעשיו תוך תמימות או מחמת צורך או דוחק כלשהו- עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות " (כב' השופט י' טירקל, רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769, 774-775 (2001)).

7. אשר למתחם הענישה בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, נע המתחם בין מאסר לתקופה של חודש ימים

לבין מאסר לתקופה של 18 חודשים (ראו למשל: רע"פ 2210/11 באזין נ' **מדינת ישראל** מיום 24.3.11, ע"פ (מחוזי ירושלים) 4504/09 **מדינת ישראל נ' סלימה** מיום 22.9.09, ת"פ (שלום פתח תקוה) 449/12 **מדינת ישראל נ' פהמי**, מיום 27.12.12, ת"פ 8682-11-10 **מדינת ישראל נ' אבו אל עמל** מיום 21.4.13, פסק דינה של כב' הנשיאה ש' דותן, בבית משפט השלום כאן, עפ"ג 2593-06-10 (מחוזי ירושלים) **מדינת ישראל נ' ג'מיל**, מיום 17.6.10).

כאמור בפרשת ח'טיב, ישנם גם מקרים בהם בנסיבות מיוחדות ביותר, תהיה סטיה גם ממתחם זה, ויוטלו עונשים של מאסרים שירוצו בעבודות שירות, כפי שטען וביקש הסניגור שתמך דבריו בפסיקה (ר' למשל ת"פ 1750-08-11 (שלום ירושלים) **מדינת ישראל נ' כראמה**, מיום 14.7.13).

בהתאם לתיקון 113 לחוק אני קובע כי מתחם הענישה במקרה שלפנינו נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

8. שקלתי היטב את נסיבות ביצוע העבירה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. במעשיו, פגע הנאשם באינטרס המוגן שבעבירה הנדונה של שמירת בטחון המדינה וריבונותה להחליט מי ייכנס בשעריה וגרם לסיכון בטחוני ממשי בהכנסת שוהים בלתי חוקיים לתחומי המדינה.

הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו פעם אחר פעם ובעוד הליכים פליליים תלויים ועומדים נגדו, מבלי שהדבר מרתיעו. הנאשם לא בדק את מי הוא מסיע, וכל שראה לנגד עיניו הוא הרווח הכספי שיצמח לו מהסעתם של השוהים הבלתי חוקיים. גם קצין שירות המבחן מסר כי הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, כתב באותו התסקיר, שהנאשם מתקשה ללמוד מטעויותיו וחזר שוב ושוב על העבירות אותן ביצע.

נכון, כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, וכי בני משפחתו תלויה בו לפרנסתם, אולם לא מצאתי באלה נסיבות חריגות המצדיקות הקלה מיוחדת בענישה בענייננו.

לזכותו של הנאשם, נשקלת העובדה, כי מאז בוצעו העבירות, במשך כשנתיים וחצי, לא שב לבצע עבירות מעין אלה וכי מעבר לעבירות אלה, אין הוא בעל עבר פלילי.

9. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הנאשם יתייצב ביום 6.4.14 שעה 08:30 בבית המעצר במגרש הרוסים לריצוי עונשו.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, והנאשם לא ירצה מאסר זה, אלא אם כן, יעבור תוך שלוש שנים מהיום על עבירה לפי סעיף 12 לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ג. בשל מצבו הכלכלי אני נמנע מהטלת קנס כספי.

העתק ישלח לשירות המבחן.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' אדר תשע"ד, 09 פברואר 2014, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד הילה אקוע, הנאשם וב"כ עו"ד עבד דראוושה.